

het bevrijdingsbos

In 1995, vijftig jaar na de bevrijding, werd het bevrijdingsbos aangelegd. Het bos is een eerbetoon aan de Canadese bevrijders.

Vrijdag de 13de. Een mooie zomerse dag in april 1945. De Stadjes wisten dat de bevrijders onderweg waren. Ver weg kringelde de rook van brandende boerderijen. In de verte klonk geschut en wie scherpe oren had kon de Sherman tanks horen naderen. Dat de Canadezen echter al die dag om drie uur 's middags over de Paterswoldse weg het Stadspark naderden had niemand verwacht. Drie hele dagen werd er heftig gevochten om de stad. 's Nachts kleurde de lucht boven de stad zo diep oranje vanwege de oplaaiende vlammen, dat het ommeland zich grote zorgen maakte. Maandag 16 april werd het laatste Duitse verzet gebroken. Grote delen van de stad lagen in puin. Groningen was bevrijd. Tweeënveertig jonge Canadezen sneuvelden...

Het Bevrijdingsbos in Groningen bestaat uit 30.000 esdoorns. Deze 30.000 esdoorns symboliseren de Canadese bevrijders. Het esdoornblad is het nationale symbool van Canada. In 1995, bij de 50-jarige viering van de bevrijding, is het als eerbetoon en dankbetuiging aangeboden aan de bevrijders van de stad Groningen. Het bos is een duurzaam en levend geschenk. Een bos als plaats van bezinning. Om over vrijheid na te denken. Het bos symboliseert de hoop op een toekomst in vrijheid. Een tijdloze boodschap die als een estafettestokje wordt doorgegeven aan volgende generaties.

De ingang van het bos - het Maple Leafpad - is beplant met esdoorns, een geschenk van de Canadese bevrijders. Het heeft de symbolische betekenis: toegang tot ons bos.

Op het Plein van de Wereld is in de bestrating een mozaïek in de vorm van het esdoornblad aangebracht. Midden op dit plein staat een boom uit 1945, even oud als de vrijheid. Deze

boom wordt omringd door een gedenkbank vanwaar men uitzicht heeft op het regimentenplateau. In deze steen staan de namen van de 24 legereenheden van de Tweede Canadese Infanteriedivisie gegraveerd.

Het wandelpad naar het bos toe heet de Bloesemweg. Deze is beplant met vruchtbomen die in

de maand Mei bloeien. De bloesemgroet heeft de symbolische betekenis: Nederland groet Canada.

Door het bos loopt een pad waarlangs de 'Tien Rechten van het Kind' gebeiteld zijn in brokken natuursteen uit tien verschillende landen - van alle werelddelen. Deze rechten zijn vastgelegd in een internationaal verdrag dat in 1989 door de Verenigde Naties is aangenomen. Hiermee wordt uitdrukking gegeven aan de gedachte dat de jeugd de verworven vrede en vrijheid zal moeten beschermen.

Er is bewust niet gekozen voor de naam 'Canadezenbos' om ook de andere buitenlandse militaire strijders en het binnenlands verzet in de stedelijke hulde en dankbetuiging te betrekken. Het bos is zes hectare groot en het hele jaar vrij toegankelijk. Op deze plaats van rust is de gelegenheid om even stil te staan. Een plaats van bezinning. Want vrijheid is nooit vanzelfsprekend.

Beeld

In het bevrijdingsbos is een Maple Leaf in het water geplaatst. Door de keuze van ijzer als materiaal verandert het beeld met de tijd. Zo ontwikkelt het zich mee met het bos zelf. Ook de lichtval doet veel: de duistere kille schaduwzijde van onderdrukking tegen de warme gloed van hoop en licht. Het beeld lijkt niet compleet.

Tussen de zes- en zevenduizend Canadezen kwamen de stad Groningen bevrijden. Volgens ooggetuigenverslagen was hun "onverschrokkenheid onvoorstelbaar". Sommigen van hen waren al in het uiterste zuiden van Italië aan land gekomen. Groningen was de laatste grote stad. Voor tweeënveertig jongens was het 1 stad te veel. Zij zouden nooit meer naar huis gaan. De Maple Leaf heeft 42 gaten.